

Žízeň po životě

Hana Zagorová

Nevím jak vy,
ale já strašně ráda žiju
a s každým nadýchnutím cítím,
jak žízeň po životě piju.
A s každým procitnutím
a s každým políbením
a s každým zakopnutím
o slávu, o kamení smyju
kousíček úzkostí a bázní.

Nevím, jak vy,
ale já strašně ráda hořím,
ráda se spálím až to bolí
a často bořím víc než tvořím.
Život je krásný požár,
který mi proudí v žilách.
Je věčné touhy stožár,
na kterém nikdy vlajka bílá,
pokud mám sílu dýchat,
nesmí vlát!

Život je přece báječný

je vším, co máš.
Jen v jednu chvíli
sváteční jej dostáváš.
Život je zázrak zázraků,
nesmíš ho vzdát,
i když slunce smích
cesty za štěstím,
střídá déšť a pláč,
chvilky bolestí, měj ho rád.

Život je přece nádherný
tím, že ho mám,
že můžu vnímat svítání,
že louky znám,
že můžu najít lásku svou
a z dlaní pít,
i když slunce smích
cesty za štěstím,
střídá déšť a pláč,
chvilky bolestí,
domov mít, prostě žít.

Nevím jak vy,
ale já žiju strašně ráda

a s každým nadýchnutím cítím,
jak ve mě život barvy strádá.
Mám žízeň po životě,
v tepnách mi stále buší
a s každým procitnutím
tu žízeň celou duší vnímám,
otvírám všechna okna dokořán.

Život je přece báječný

je vším, co máš.
Jen v jednu chvíli
sváteční jej dostáváš.
Život je zázrak zázraků,
nesmíš ho vzdát,
i když slunce smích
cesty za štěstím,
střídá déšť a pláč, chvílky bolesti,
nebuď nevděčný, nebuď nevděčný,
měj ho rád, měj ho rád.